

LBRIS

We know
books
ARCA

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Postfață: Iuliana Corina Mihalache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ARDELEANU, ANA

Mai multă cerneală : poezie / Ana Ardeleanu. -

Dej : Neuma, 2026
ISBN 978-630-357-047-1
821.135.1

Ana Ardeleanu

MAI MULTĂ *cerneală*

Editura
NEUMA
2026

„Caligraf”, „Portal-Măiastra”, „Ateneu”, „Mișcarea literară”, „Feedback”, „Acolada”, „Plumb”, „Oltart”, „Convorbiri literare”, „Hyperion”, „Litere”, „Poesis”, „Argeș”, „Caligraf” etc.

Cuprins

poezia privește prin ochelarii mei	5
cu un rând mai jos	6
la masa cu prieteni	7
înțelepții cuvântului	9
spionajul de noapte	11
n-am certitudini	13
nu m-ai arestat niciodată	15
o stare absentă de bine	16
mai multă cerneală	17
oferte speciale	18
îți devin adversar	19
isterii ușoare	20
idei	21
bunicul	22
un contract dinamită	23
nu-mi plec capul	25
nu am descoperit eu lumea	26
încă mă vorbești de bine	27
cu stele în călcăie	28
nu poți fi perfect	29
dezbrăcată	31
insist să fie ploaie	32
puntea suspinelor	34
cuvintele ascultă	35
noua ta țară	36
sub ochii tăi	37
e loc lângă mine	38
la capăt de poem	39
amară desăvârșire	40
sună trompeta în poemul meu	42
titularul acestei lumi	43
cu pene pestrițe pe umeri	44
Anișka	45
mai adaugă o privire	46
când te iau neliniștile de guler	47
accident de vară	48
n-ai o mână liberă	49
sub armura sacră	50
nu eram eu	51

zăcământ nou	52
în jurul meu	53
firul răbdării	54
zbor în doi	55
ca o balerină	56
decuplare	57
tocilarul clasei	58
monedă veche	59
steaua din minte	60
două pături de verde	61
tortul de la etajul patru	62
miezul problemelor tale	63
precum o nestemată	64
pojarul unei melancolii	65
pe creanga unui strigăt de lumină	66
schelet inutil	67
păcatul nu mai e păcat	68
lasă-te mângâiat	70
bucuria prieteniei	71
omul e om	72
legată cu cordonul ombilical de viață	73
e un mâine	75
spionajul de noapte	76
un simplu fior	77
exclamație	78
semnătură de mână domnească	79
dreptatea	81
dau din ce-i al meu	82
e prea de dimineață	83
favoarea vieții	85
semne de creștere	86
nu eram pregătită	87
cer albastru	89
pocnind din degete	90
sărutări de îngeri	81
supraviețuire	92
forma păcatului	93
dreptul de a fi	94
impulsuri pentru ziua de mâine	96
monedă rară	97
așii albastrului	98
răspunsul favorit	99
acoperiș de șindrilă	100

poezia	101
pielea ta e un pergament	102
ai ascuns soarele	103
sunt mică	104
corpul unui poem de dragoste	105
degustând vinul cel bun	106
rostul	107
sub coroana regală	108
singură	109
secretul celor parfumați	110
numărul zilelor	111
către seară	112
fiecăruia după fapte	113
dictatura de vară	114
în oglinda unei nopți de iulie	116
fac gimnastică	117
elegantul costum existențial	118
poem de seducție	119
demonstrație în alb	120
oglinda violet	121
nu te abții	122
un nou început	123
îmi cuprind talia	124
marjă de eroare	125
paharul	126
loc de eternă visare	127
când lucrurile se simplifică	128
când pierzi	129
alb sau negru	130
visul	131
ard mocnit	132
scenariul e altul	133
umbrele închid fereastra	134
trecutul unui viitor prezent	135
noapte cu scări	136
în pauza mare	137
când lucrurile nu-și mai găsesc calea	138
linia roșie	139
culoarea elegantei dureri	140
între două dureri	141
Postfață	143
CV literar – Ana Ardeleanu	163

poezia privește prin ochelarii mei

nu știu ce să mă mai fac cu poezia
o am zi și noapte în minte

nu-i cunosc intențiile
preferințele, gusturile
uneori ciudate
ce penetrează miezul luminii

dimineața face baie nud
în marea din inima mea
pescărușii își duc aripa la ochi rușinați
ziua toată se pregătește temeinic
pentru a pune cătușe pe mâinile nopții
după ce infractorii săi i-au rupt florile
nici poezia nu este în siguranță
simțind în coastă, ca pe o săgeată
intențiile lor de furt

acum privește prin ochelarii mei
oare câte stele vede și câți bărbați hotărâți
să le prindă mijlocul în cleștele de fier
al admirației și fermității

în trenul care circulă
pe calea ferată a imaginației lor
alți călători nu mai urcă
pentru a duce poezia într-un loc sigur
unde muritorii nu ajung niciodată

cu un rând mai jos

așază-te cu un rând mai jos
 în romanul pe care încă nu l-am scris
 nu am conturat destinul personajului principal
 nu i-am stabilit sexul
 nici măcar lapte de mamă nu i-am dat
 e în perioada de gestație a imaginației
 o simplă propunere
 despre frumusețe și durere
 și felul în care doresc să le îmbrac
 în briliantele
 care se oferă să-mi plătească
 datoriile de vară

urechile refuză să audă ultimele vești
 despre vasta împărăție a romanului
 din care s-au pierdut câteva capitole
 ideile de bază
 ce-l trăgeau după ele ca o locomotivă
 fluierând printre munți
 prin tuneluri poate prea lungi
 pentru un roman de dragoste și război
 contra lui doi
 cel care face perechile
 apoi le pune să învețe lecțiile de viață
 înăuntrul cărora cântă pasărea paradisului
 în duet cu un corb
 aflat în cutia craniană a unui munte
 ce și-a pus gheața lui 1+1
 pe frunte

la masa cu prieteni

la masa cu prieteni
 îmi fac temele mai ușor
 respir mai ușor
 zarurile trec din mână în mână
 fără a fi aruncate
 umbra omului cade în dreapta ceștii de cafea
 spiritul e zbor albastru fără aterizare

oare prietenii mei mai sunt acceptați
 în sfânta ucenicie a poeziei
 sau își devin propriii idoli

nu desprind concluzia de miez
 deși inițiatorii săi au cerut nota de plată
 la masa cu prieteni
 nu se plătește

orele prelungite împrumută săpunul mov
 pentru a ne spăla mâinile de conflict
 apoi degetele ridicate
 și ochii înălțați spre același cer

pe buze înmărmuresc cuvintele și vinul
 încât să nu le mai poți mișca picioarele
 să nu le poți clătina încrederea

masa cu prieteni e luxul de amănunte al existenței
și dopul ce nu vrea să părăsească
prin simple mișcări ale capului
sticla unei nopți de cristal
al cărei sunet nu poate fi securizat nici inelat
pe degetul arătător
cum nici opiniile nu pot fi bătute în cuie
într-un perete de abur

înțelepții cuvântului

nimic
nu înseamnă nimic,
ci acea cuprindere de mijloc a lumii
în momentul slujbei de purificare și voință,
când omul se declară eroul propriilor acțiuni
și merge pe sârmă ghimpată,
făcând salturi mortale pe lângă noi,
tot oameni ca și el,
care practică același sport,
la aceeași categorie.

nu ne mai săturăm de efortul de a iubi,
de a transmite semnale viitorului,
că și viața noastră e un semn de putere
în univers,
ce se asigură de strălucirea sa.

buzele se vor uni,
devenind loc de vacanță și relaxare,
adică o îmbrățișare vastă a lumii,
prinsă într-un dans al voinței și al purificării,
căci în fiecare om se ascunde un erou,
gata să-și scrie propria poveste,
să danseze pe sârma vieții,
cu grație și curaj.

suntem cu toții artiști pe o scenă cosmică,
atleți ai iubirii,
ce trimit mesaje strălucitoare către viitor;
viața noastră pulsează ca o stea,
devenind o garanție
a splendorii universale.

spionajul de noapte

sunt ocupată
așez pe un raft de sticlă
stările de grație și imaginația
care se târăște pe burtă
și face salturi mortale prin capul meu

am în minte trei fraze
despre cum e să fii o sfântă
sau ceva asemănător
să îndemni copiii să meargă pe vârfuri
până la Polul Nord
pentru a da cu cremă albă pe ghetete
și pentru a-și face fotografii cu ursul polar
ca apoi să le trimită celor de acasă
care acum stau la masă
și fac din nimic o mare trudă
strângând între dinți
impresiile despre micii exploratori
atunci când vânzările de iarnă
merg prost

înălțimea exploratorilor este apreciată din ochi
apoi comparată
pentru a pune pe pieptul fiecăruia
prețul corect

mai au câțiva kilometri de parcurs
 până să le apară în fața aurora boreală
 și-un toast făcut covrig pe buzele fiecăruia
 inclusiv în sceneta
 care se ține în parcul copiilor
 unde focile de carton se iau de mână
 apoi dezlănțuie focul unui dans
 carbonizând umbrele înghețate

n-am certitudini

dacă aș ști
 dar nu știu
 dacă aș avea
 dar nu am
 dacă aș merge pe firul galben
 pentru a mă apropia măcar cu o viață de soare
 dar nu merg
 am pulpele pline de polen
 firul galben a atras albinele
 iar acum vreau să ajung
 la cel ce le-ar putea salva
 de ceasul rău
 ce își mușcă orele
 ca un câine turbat

nu știu sigur, nu am certitudini
 dar bănuiesc locul
 unde se adună evenimentele
 și schimbă inelele
 însă nunta nu va avea loc
 nici apă transformată în vin nu se va bea
 viața în cauză
 nu apare alături de o altă viață
 la care nu a renunțat de bunăvoie
 ci pentru că avea pistol
 care ar fi speriat musafirii
 pregătiți pentru o zi frumoasă și lungă

nu una cu o ploaie de gloanțe
și furtuni
ce ar fi putut smulge din rădăcini
pădurea de oameni

nu m-ai arestat niciodată

deși ți-am sustras din contul personal
tot aurul fericirii
nestematele cugetărilor și istoria
așa cum a fost ea scrisă
cu sânge de om
cu mersul picioarelor lungi
pe poante
exersând echilibrul unor zile faste

cine să ia cu sine restul acela de noroc
ignorat, neînsoțit până la moarte
de vreo intenție bună
ce nu calcă pe-alături
acolo unde se plimbă melcul
și se odihnește șarpele
după ce a ucis-o pe regina florilor,
neam sfânt din neamul meu

nu m-ai arestat niciodată
iar acum îmi ții mâinile la spate
pentru ca eu să nu mă opun
atunci când îmi îmbrățișezi ideile geniale
pe care le-am moștenit
de la femeile înțelepte
care nu au îmbătrânit doar făcând cozonaci
ci și înmulțindu-și neamul,
florile lui ce-au luminat cerul,
locul unde se înălță ciocârlile
și se adună ciorile în lanul de grâu
când spicele miros
a pâine nouă